

Kitab Yoel jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Opat Welas

Jeff Pippenger

2025-12-20

Angka Opat Welas

Sajarah “pagawéan-pagawéan Allah anu ajaib,” ogé digambarkeun ku patalékan nabi ngeunaan “dugi ka iraha.” Sajarah anu dilambangkeun ku dua éta, jeung ku loba lambang séjénna, ngagambarkeun mangsa pamasihan meterai ka saratus opat puluh opat rébu. Dina mangsa éta aya pasualan ngeunaan amanat hujan ahir anu sajati jeung loba amanat hujan ahir palsu lianna. Ngan aya hiji amanat hujan ahir anu asli. Galur carita tina sajarah suci, tempat Allah ngalakukeun pagawéan-pagawéan-Na anu ajaib, ditempatkeun dina kontéks kitab Yoel, nalika “anggur anyar” diputuskeun ti hiji golongan bari dituangkeun ka golongan séjén.

Aya sababaraha kontras dina kitab Yoél anu perlu diperhatikeun. Akar kecap “pasemon” hartina “nempatkeun sisi-sisian” sarta dina hakekatna ngandung kontras antara dua golongan. Saméméhna urang parantos nyabit sawatara “kontras” dina kitab Yoél, bari nunjukkeun yén makuta kasombongan anu dipaké ku para mabok anu maréntah Yérusalém dikontraskan jeung jalma-jalma anu ngagem makuta kamulyaan. Urang can acan ngedalkeun kumaha lambang kabungahan téh mangrupa sabalikna, tapi ogé pasangan padanan tina dipaéhan ku éra; tapi mémang kitu, sarta urang badé némbongkeun éta. Jejer ngeunaan alfa jeung oméga ogé aya dina kitab Yoél, sarta éta prinsip yén anu kahiji ngagambarkeun anu panungtung ogé diteguhkeun ku dua khutbah Petrus dina kitab Rasul-rasul.

Rasul bab dua lumangsung dina poé Pentekosta jam salapan énjing (jam katilu), jeung bab tilu dina jam kasalapan (jam tilu sonten), nya éta waktu kurban soré. Dina Rasul dua, amanat anu diproklamasikeun ku Petrus ditepikeun di rohangan luhur hiji padumukan pribadi, ari khotbahna dina bab tilu dipidangkeun di Bait Allah. Duanana kahijikeun ku panggero kana pertobatan dina dua pasamoan éta. Amanat anu sarua, dua tempat géografis anu ngagambarkeun lambang hiji panggandaan dina amanat Pentekosta anu kabagi antara palataran jeung Bait Allah. Dina Wahyu sabelas, Yohanes diparéntahkeun supaya ngukur Bait Allah, tapi palataranana ulah diasupkeun, sabab éta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapir.

Lajeng dipaparinkeun ka kuring hiji haur nu siga iteuk pangukur; sarta malaikat nangtung, ngadawuh, “Hudang, tuluy ukur Bait Allah, altar, jeung jalma-jalma anu nyembah di jerona. Ari pakarangan anu aya di luar Bait Allah ulah diasupkeun, sarta ulah diukur; sabab eta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapir; jeung kota suci bakal diinjak-injak ku maranehna salila opat puluh dua bulan.” Wahyu 11:1, 2.

Ku kituna, pengulangan dua khutbah éta jeung pamecahan tempatna dua khutbah éta, nandakeun aya dua golongan pamiarsa pikeun hujan panungtung dina kitab Yoel. Hiji golongan nyaéta bangsa-bangsa kapir di luar Bait Allah, sedengkeun golongan anu séjén nyaéta urang Yahudi di

jero Bait Allah. Dina pangadilan ka jalma-jalma hirup, kulawarga Allah dihukum heula, jeung ti 9/11 nepi ka hukum Minggu Bait Allah keur dihukum, sarta ti hukum Minggu nepi ka panutupan mangsa kasempetan manusa bangsa-bangsa kapir anu dihukum. Pangadilan éta lumangsung salila hujan panungtung anu ku Petrus dipidangkeun minangka anu diébréhkeun dina kitab Yoel. Naon anu dilambangkeun ku palataran (bangsa-bangsa kapir) jeung Bait Allah (garéja Allah) dina pamecahan anu digambarkeun dina Rasul-Rasul pasal dua jeung tilu, éta ogé mangrupa bédana dina kitab Yoel antara hujan tiheula jeung hujan panungtung. Hujan tiheula sumping dina 9/11 sarta dicurahkeun nalika Bait Allah keur dihukum. Nalika prosés éta réngsé, hujan panungtung dicurahkeun ka bangsa-bangsa kapir di palataran.

Ku sabab kitu, sing bungah, he barudak Sion, jeung sing girang dina PANGERAN Allah maraneh; sabab Anjeunna geus maparin ka maraneh hujan awal sakadarna, sarta Anjeunna bakal nurunkeun ka maraneh hujan, nya eta hujan awal jeung hujan panungtung, dina bulan kahiji. Joel 2:23.

Maksud abdi ayeuna lain pikeun ngaidéntifikasi bédana nubuat antara kabungah jeung kaéra, nanging ayat éta ngawartosan umat Allah supaya “bungah” ku lantaran talatah hujan panungtungan. Talatah hujan panungtungan ngahasilkeun kabungah nubuat dina umat Allah. Ku kituna, poko perkara hujan kahiji atawa hujan mimiti, dituturkeun ku hujan panungtungan, mangrupa hiji ilustrasi ngeunaan batu sandungan anu disingkirkeun sarta dipikaherankeun. Lambang batu juru anu ahirna jadi batu puncak téh nya éta hal anu ngaherankeun dina paningal boh Allah boh umat-Na.

Batu anu ajaib éta ngawakilan Alfa jeung Oméga tina nubuat. Asas alfa jeung oméga dina harti panerapan nubuat dipikawanoh ku Alfa jeung Oméga berkali-kali dina Pangandika-Na, jeung Anjeunna téh Pangandika. Ku sabab ieu, naon anu geus diungkabkeun ngeunaan asas ieu geus diungkabkeun ka urang jeung ka anak-anak urang salamina. Taun 1863 téh batu pucuk tina nubuat Kitab Suci, jeung éta ogé batu pucuk tina mangsa malaikat katilu ti 1844 nepi ka 1863. 1844 éta batu pondasi, 1863 batu pucuk tina mangsa nubuat éta. 1844 nepi ka 1863 téh hiji mangsa nubuat anu geus ditetepkeun, sakumaha ditetepkeunana 538 nepi ka 1798. Kanyataan yén umat manusa henteu nyaho kana hiji hal anu geus ditetepkeun ku Allah, henteu ngajadikeun éta hal jadi henteu ditetepkeun!

Urang mungkas artikel saméméhna ku petikan di handap ieu.

“Kuring dipidangkeun yén hubungan anjeunna jeung umat Allah téh, dina sawatara hal, sarupa jeung hubungan Musa jeung Israil. Aya nu ngagerendeng ngalawan Musa nalika aya dina kaayaan nu hésé, sarta aya ogé nu ngagerendeng ngalawan anjeunna.” Testimonies, jilid 3, 85.

Dina taun 1863, James White ngawakilan “dina sawatara hal” “Musa pikeun Israil.”

Mangsa ti taun 1844 nepi ka 1863 diprangkaan ku mangsa ti saprak panebusan di Laut Beureum nepi ka Kades anu kahiji. Kades anu kahiji teh hiji alpa, ari Kades anu kadua teh omega—ngawengku dua mangsa opat puluh taun anu ngarah ka Kades, sarta duanana pada ditungtungan ku pamberontakan.

Roh Nubuat nyaluyukeun panyebrangan Laut Beureum jeung kuciwa gedé taun 1844. Alkitab nyaluyukeun panyebrangan Laut Beureum jeung salib, sarta Sister White negeskeun yén kuciwa para murid dina waktu salib éta ngalambangkeun kuciwa gedé taun 1844. Kersa Gusti téh supaya maranéhna langsung asup ka Tanah Perjangjian, sarta patokan géografis pikeun asupna ka Tanah Perjangjian téh Yerikho, anu dina minggu kadua bulan Désémber 2025 ieu para arkéolog kakara ngagali Yerikho baheula—sarta nepi ka kagétna maranéhna manggihan yén témbok-témbok rubuh anu kapanggih di dinya sadayana rubuh ka luar, lain ka jero sakumaha biasana salawasna dina mangsa hiji pangepungan. Dina hiji pangepungan baheula, témbok-témbok téh digebugkeun nepi ka rubuh sarta didorong ngagebrus ka sisi jero. Tapi henteu kitu jeung Yerikho.

Ku kituna rahayat ngagorowok waktu para imam niup tarompet; sarta kajadian, basa rahayat ngadéngé sora tarompet, rahayat ngagorowok ku gorowok anu kacida gedéna, nepi ka témbokna rubuh rata, ku sabab kitu rahayat naék asup ka jero kota, masing-masing lempeng ka hareupeunana, tuluy maranéhna ngarebut kota éta. Yosua 6:20.

Para ahli arkéologi ogé manggihan guci-guci nu eusina dahareun, anu nuduhkeun yén nalika témbokna rubuh, éta lain hasil tina pangepungan anu lilana panjang. Ieu ogé ngajawab hiji patalékan di kalangan para arkéolog ngeunaan naha catetan Alkitab ngeunaan ragragna Yérikho nyebutkeun yén maranéhna “naék” asup ka Yérikho ngalangkungan hiji pasir atawa tanjakan, anu kiwari dipikanyaho kabentuk nalika témbokna ambruk ka luar.

Halangan anu kahiji anu nandakeun asupna ka Tanah Perjangjian nyaéta Yerikho, hiji kota anu pinuh ku pangaruh jeung kabeungharan. Yerikho téh 1863, sarta Yerikho mangrupikeun hiji poko dina nubuat Alkitab, lain waé minangka hiji gambaran ngeunaan jaman hukum Minggu, tapi ogé patalina jeung ragragna sarta hudangna deui. Yerikho ogé miboga kutuk nubuatna sorangan anu diucapkeun ka dinya. Yosua ngucapkeun kutuk ka jalma anu ngawangun deui Yerikho, sarta ku jalan kitu netelakeun yén jalma anu ngawangun deui Yerikho bakal kaleungitan putra bungsu jeung putra cikalna dina waktu ngawangun deui kota anu dikutuk éta. Hiji putra bakal leungit waktu peletakan dasarna, sarta anu saurang deui waktu ngadegkeun gapurana. Nubuat éta kacumponan, sarta catetan ngeunaan kacumponanana geus kacatet dina Alkitab, ku kituna Yerikho jadi hiji lambang biblis anu geus maneu.

Dina karuntuhan sajarahna, jeung dina kutuk nubuatna, anu tuluy dituturkeun ku kalumangsungan sajarah tina eta nubuat, urang manggihan tilu saksi anu nyarita ngeunaan Jericho dina taun 1863. Katilu kasaksian eta kudu diterapkeun ka taun 1863. Eta tilu saksi nangtung babarengan sakumaha tilu Musa nangtung sacara nubuat dina ahir période opat puluh taun maranéhna masing-masing. Salah sahiji période opat puluh taun eta écés sajajar jeung sajarah Millerite, netepkeun yén katilu gambaran Musa dina ahir unggal période opat puluh taun sajajar jeung sajarah taun 1863—sajarah malaikat katilu.

Dua tina tilu saksi ngeunaan opat puluh taun Musa réngsé di Kadesy, kacindekan katilu tina opat puluh taun éta nya éta Walungan Yordan, jeung kacindekan anu kadua nya éta Laut Beureum. Kacindekan tina opat puluh taun anu kahiji nya éta Musa ngungsi ti Mesir. Katiluna ngagambarkeun hiji pangungsian kaluar ti Mesir minangka panggenepan kana nubuat Abraham

ngeunaan opat ratus tilu puluh taun pangbeungkeutan di Mesir.

Tiluan opat mangsa opat puluh taun Musa, anu tungtungna (batu panutupna) ngagambarkeun hiji pralambang ngeunaan panyalametan ti Mesir, nya éta minuhan nubuat Ibrahim ngeunaan pangawulaan di jero jeung kabébasan kaluar tina pangabdian Mesir. Salaku nu jadi pangbébas anu geus dinubuatkeun dina jangji pasatujuan Ibrahim, Musa sorangan ngamimitian ku disalametkeun kaluar tina cai, sakumaha harti ngaranna. Sanggeus éta, Musa mingpin umat Allah ngaliwatan cai Laut Beureum, sarta tuluy ka basisir pangbébasan, anu dilambangkeun ku Walungan Yordan. Alfa kahirupan Musa nya éta kasalametan tina cai Nil, jeung omegana nya éta kasalametan anu dilambangkeun ku cai Walungan Yordan. Alfa kahirupan Musa, sakumaha dipidangkeun ku pangalaman anu ditangtukeun ku ngaranna jeung ku kolotna—anu jadi kolot saleh, terang yén éta orok geus dijatuhi hukuman pati—sarua jeung kaayaan dirina opat puluh taun ti harita sanggeus maéhan urang Mesir. Salaku kolot saleh anu terang yén anakna kudu disalametkeun tina hukuman pati, maranéhna nyiapkeun pikeun anjeunna hiji bahtera, anu ngalangkung ti dunya Ibrani ka dunya Mesir, sakumaha Musa ninggalkeun dina ahir opat puluh taun dunya Mesir pikeun dunya Ibrani.

Musa ngulang deui carita Nuh dina kasalametanana tina cai. Sebutan anu pangheulana ngeunaan Musa salaku “jurusalamet” tina nubuat perjangjian opat ratus tilu puluh taun ka Ibrahim téh mangrupa pangulangan sajarah nalika Allah ngadamel perjangjian jeung umat manusa, ku kituna ngahijikeun nubuat perjangjian Ibrahim ngeunaan hiji umat pilihan jeung jangji perjangjian pikeun sakumna umat manusa. Ieu nandakeun ayana baptisan dina mindahkeun orok Musa ka putri Firaun, sabab maot geus diaku ku padamelan kolotna, panguburan dilambangkeun ku bahtera dina cai, sarta kabangkitan téh nyaéta putri Firaun.

Hirup Musa dimimitian ku digambarkeunana baptisan Bahtera Nuh. Ieu hartina yén ti mimiti pisan angka “8” dipatalikeun jeung Musa, sabab akar hubungan perjangjianana dimimitian ku angka “8” tina perjangjian Nuh, sarta padamelanana nya éta netepkeun ritus sunatan dina poe “ka dalapan.” Anjeunna tuluy diuji, sarta anjeunna gagal dina ritus éta pisan. Hirup Musa dimimitian ku hiji baptisan, sarta opat puluh taun ti harita aya hiji pupusna (jalma Mesir) anu nandaan titik nalika Musa urang Mesir pupus jeung janten sacara murni putra Ibrahim. Mimiti jeung ahir opat puluh taun kahiji dina hirup Musa dilambangkeun ku baptisan. Anu kahiji nandaan hiji peralihan ti urang Ibrani ka urang Mesir, jeung anu panungtung ti urang Mesir ka urang Ibrani. Opat puluh taun sanggeus éta, Musa mingpin umat Allah ngaliwatan baptisan Laut Beureum, dina lalampahanana nuju ka baptisan di Yordan, anu henteu kungsi kahontal ku anjeunna.

Umat Allah dina pituduh Yosua asup ka Tanah Jangji tanpa Musa, sabab anjeunna pupus pas saméméh datangna baptisan Walungan Yordan. Musa ngadawuh, sarta Petrus ngulang deui, yén PANGERAN Allah anjeun bakal ngangkat saurang nabi saperti Musa. Nabi anu dilambangkeun ku Musa teh nyaéta Kristus, sarta Anjeunna ngamimitian padamelan-Na pas pisan di tempat Musa ngeureunkeunana. Anjeunna ngamimitian padamelan-Na dina baptisan-Na, sarta baptisan eta teh tempat anu sarua pisan tempat Yosua ngabaptis Israil baheula waktu maranehna meuntas Yordan asup ka Tanah Jangji. Injil-injil ngabéjaan ka urang yén Yahya keur ngabaptis di Betabara, anu mangrupikeun tempat pameuntasan, sarta hartina pameuntasan ku parahu.

Laut Beureum mangrupikeun lambang pambarontakan Mesir, anu nandakeun yén kasaksian nabi Musa dina garis ieu téh leres. Ti Walungan Nil ka Laut Beureum (anu sakapeung disebut walungan) tuluy ka Yordan. Musa, anu hartina ‘disalametkeun kaluar tina cai,’ ngamimitian jeung mungkas kasaksianna dina cai kasalametan, sarta unggal cai éta nembongkeun dua golongan anu nyembah.

Opat puluh taun kahiji Musa ngagambarkeun pekabaran malaikat kahiji, sarta opat puluh taun kadua nyaéta malaikat kadua, anu katilu nyaéta malaikat katilu. Tilu malaikat éta mibanda ciri-ciri kenabian anu has masing-masing, saperti yén sakabéh tilu pekabaran téh kaawakilan dina pekabaran kahiji. Kami parantos mintonkeun fénoména ieu sacara umum salila mangtaun-taun dina patalina jeung tilu pasal kahiji tina kitab Daniel.

Dina pasal kahiji Daniel sieun ka Allah sarta nolak ngadahar kadaharan Babel, jeung Allah ngamulyakeun anjeunna dina ujian kadua, nya éta ujian kadaharan jeung visual anu saterusna lumangsung, anu nimbulkeun pangadilan jeung ujian katilu anu dilaksanakeun ku Nebukadnesar sorangan. Daniel pasal kahiji nyaéta malaikat kahiji dina Wahyu opat welas anu ngumumkeun, “sieun ka Allah,” “pasrahkeun kamulyaan ka Mantenna,” sakumaha anu dipigawé ku Daniel dina ujian kadaharan jeung visual anu kadua, sabab “waktuna pangadilan” Nebukadnesar geus sumping.

Opat puluh taun kahiji hirup Musa dimimitian ku sabab kolotna sieun ka Allah. Nalika putri Firaun ningali peti éta di cai, Musa geus ngalangkungan ujian kadua, nyaéta ujian paningal. Tuluy putri Firaun mutuskeun yén anjeunna henteu kudu paéh. Pangadilan ogé datang dina ahir opat puluh taun kahiji; nalika anjeunna maéhan urang Mesir éta sarta kudu ngungsi ti Mesir.

Dina opat puluh taun anu kadua, malaikat kadua dina Wahyu opat belas anu ngumumkeun ragragna Babul ditipalikeun ku ragragna Mesir. Dina éta ragrag, dina ahir opat puluh taun, aya hiji manifestasi anu kacida agengna tina kakawasaan Allah, sakumaha anu kajadian dina ahir amanat malaikat kadua dina Mangsa Panyambat Tengah Peuting taun 1844.

Opat puluh taun nu katilu dimimitian ku dijatuhkeunana hukuman pati ka ampir sakabéh jamaah, sarta dipungkas ku hukuman pati ka pamingpin jamaah éta.

Sadérék White nétélakeun yén pagawéan urang nyaéta ngahijikeun tilu amanat para malaikat.

“PANGERAN rek ngahukum dunya ku lantaran kajahatanana. Anjeunna rek ngahukum badan-badan kaagamaan ku sabab maranéhna nampik kana cahaya jeung bebeneran anu geus dipasrahkeun ka maranéhna. Amanat anu agung, anu ngahijikeun amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, kudu dipasihkeun ka dunya. Ieu anu kudu jadi beban pagawéan urang.”

The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 950.

Opat puluh taun kahiji Musa ngagambarkeun malaikat kahiji dina Wahyu opat welas, sarta mangsa kadua nu opat puluh taun téh nya éta malaikat kadua, sedengkeun mangsa katilu nu opat puluh taun téh malaikat katilu. “Pesén gedé” urang téh nyaéta ngahijikeun “pesén malaikat kahiji, kadua, jeung katilu,” anu nempatkeun sakabéh tilu lambang Musa dina taun 1863, ku kituna aya tilu Musa dina hukum Minggu.

Taun 1844 nepi ka 1863 ngandung dua kasaksian tina dua mangsa opat puluh taun anu ngarah ka Kades. Ilham netelakeun yén nu katilu moal aya tanpa nu kahiji jeung nu kadua; ku kituna, opat puluh taun kahiji dina kahirupan Musa ogé kudu ngawakilan taun 1844 nepi ka 1863. Musa keur maehan urang Mesir dina taun 1863, kitu deui Musa neunggeul Batu ku iteuk kakawasaanana, sarta ogé nalika Musa nyuhunkeun supaya ningali kamulyaan Allah dina sajarah pemberontakan anak sapi emas. Aya tilu Musa dina taun 1863 jeung hukum Minggu, sarta maranéhna sadayana yuswana opat puluh taun.

Tilu mangsa Musa masing-masing ngandung hiji kasalametan ku cai; Musa dina karanjang sajajar jeung Musa ngaliwatan Laut Beureum, anu sajajar jeung Musa dua kali di Walungan Yordan: Nil, Laut Beureum, jeung dua kali di Yordan. Cai-cai kasalametan dilambangkeun dina unggal tina tilu mangsa éta, sabab sakabéhna sajajar jeung mangsa nalika cai kasalametan keur dicurahkeun dina mangsa hujan panungtung.

Dina ahir mangsa katilu nu opat puluh taun, Musa neunggeul Batu ku tongkatna. Dina ahir mangsa kadua nu opat puluh taun, tongkatna meulah Laut Beureum. Dina ahir mangsa kahiji nu opat puluh taun, anjeunna nolak tongkat kakawasaan Mesir, sarta milih sangsara babarengan jeung umatna.

Dina ahir periode kahiji aya hiji urang Mesir nu maot, sarta dina ahir periode kadua tentara, anak cikal, jeung kapamingpinan Mesir maot. Dina ahir periode katilu bangsa Israél, Harun, jeung Musa sadayana geus maot. Ieu téh tilu sajarah anu sajajar, anu “line upon line” masing-masing ngagambarkeun taun 1844 nepi ka 1863—sajarah malaikat katilu, anu satuluyna ngagambarkeun 9/11 nepi ka hukum Minggu, sarta usum Pentakosta nalika cai-cai pangluputan dicurahkeun.

Musa aya dina duanana pambarontakan di Kades, sarta pambarontakan-pambarontakan di Kades téh duanana mangrupa batu panutup dina mangsa séwang-séwangan. Duanana ngagambarkeun taun 1863, anu ogé mangrupa batu panutup tina mangsa malaikat katilu, dimimitian ku alfa dina taun 1844 nepi ka batu panutup taun 1863. Nalika mertimbangkeun cahaya anu ajaib tina batu anu dimimitian minangka dasar tuluy dipungkas minangka batu panutup, kanyahoan yén sacara nubuat batu panutup salawasna leuwih gedé. Sababaraha tétés cai dina awal usum Pentakosta, anu ngarah kana curahan pinuh dina batu panutup dina poé Pentakosta, ngagambarkeun ieu bebeneran.

Dina 9/11, panyiraman mimiti, sarta éta réngsé dina pancuran pinuh nalika hukum Minggu. Ieu bebeneran ngaidentifikasi dosa Musa di Kades nu kadua jeung nu omega minangka dosa anu leuwih gedé batan pambarontakan dina pambarontakan Kades nu kahiji, nu alfa. Pambarontakan alfa ngahasilkeun pupusna hiji bangsa sakabéhna, sedengkeun pambarontakan omega ngahasilkeun pupusna hiji jalma (Musa), tapi dosa jalma éta saurang leuwih gedé batan dosa kolektif sakumna bangsa. Jalma anu dosa bakal maot, sarta dina tingkat éta teu aya bédana antara dosa Musa jeung dosa urang Israil séjénna mana waé, tapi sacara profétis Musa neunggeul Kristus pikeun kadua kalina téh leuwih gedé, sabab éta mangrupa batu panutup tina mangsa opat puluh taun éta.

Pangbarontakan Musa dina Kades omega kadua téh dosa anu leuwih gedé tibatan pangbarontakan urang Israil anu nampik kana pekabaran Yusak jeung Kaleb. Musa sacara nubuatan nangtung dina taun 1863, tempat anjeunna maot di padang gurun ku sabab pangbarontakanana. Musa ogé nangtung dina taun 1863, tempat umat perjangjian baheula maot di padang gurun ku sabab

pangbarontakan maranéhna, tapi Musa henteu milu dina pangbarontakan éta. Taun 1863 saluyu jeung hukum Minggu, sakumaha ogé pangbarontakan Harun dina kajadian anak sapi emas. Dina sajarah éta, anu saluyu jeung Kades, 1863, jeung hukum Minggu, Musa keur neneda sangkan ningali kamulyaan Allah.

Kades ngalambangkeun taun 1863, sarta Musa aya dina duanana Kades; ku kituna, dumasar kana dua saksi Alkitabiah, anu duanana mangrupa batu puncak, urang netepkeun yén période katilu opat puluh taun, anu henteu dipungkas di Kades, ogé ngalambangkeun taun 1863. Di dinya “Musa anu teu disucikeun” keur nyalibkeun deui Kristus, sabab anjeunna nampik Batu Karang. Dina taun 1863, jeung dina maparin Hukum di Sinai, “Musa anu disucikeun” keur neangan tabiat Allah. Dina taun 1863, Musa ngawakilan parawan anu wijaksana jeung ogé parawan anu bodo.

“Urang Parisi jeung tukang mulungan pajeg ngagambarkeun dua golongan gedé anu ngabagi jalma-jalma anu datang pikeun nyembah ka Allah. Dua wakil anu pangheulana kapanggih dina dua anak kahiji anu dilahirkeun ka dunya.” Christ’s Object Lessons, 152.

Di Kadesh jeung dina taun 1863, Musa ngawakilan “dua golongan gedé anu jadi pamisahan pikeun jalma-jalma anu” “nyembah ka Allah”. Musa mangrupa conto tina saratus opat puluh opat rébu, sakumaha ogé Petrus.

“Pikeun masing-masing golongan anu dilambangkeun ku urang Parisi jeung ku panagih pajeg téh aya hiji palajaran dina sajarah rasul Petrus. Dina mangsa awal anjeunna jadi murid, Petrus nganggap dirina kuat. Saperti urang Parisi, dina panilaina sorangan anjeunna ‘teu saperti jalma-jalma séjén.’ Nalika Kristus, dina peuting saméméh Anjeunna dihianat, ngingetan murid-murid-Na, ‘Aranjeun kabéh baris kaceuceub ku karana Kami dina peuting ieu,’ Petrus kalayan yakin nyatakeun, ‘Sanajan kabéh bakal kaceuceub, tapi lain kuring.’ Markus 14:27, 29. Petrus teu nyaho bahaya dirina sorangan. Kapercayaan ka diri sorangan geus nyasabkeun anjeunna. Anjeunna nyangka sanggup nahan cocoba; tapi dina sawatara jam baé ujian éta datang, sarta ku sumpah jeung kutuk anjeunna mungkir ka Gustina.” Christ’s Object Lessons, 152.

Dina hukum Minggu, nyaéta taun 1863, Pétrus ngawakilan dua golongan: anu nampa tanda sato galak atawa anu nampa meterai Allah. Nalika Yesus ngarobah ngaran Simon jadi Pétrus, éta ngalambangkeun saratus opat puluh opat rébu. Pangaweruh éta ogé dilambangkeun ku ngalikeun ngaran Pétrus maké angka tina posisi hurup dina alfabét Inggris. Lamun urang ngagunakeun téhnik anu sarua kana 1863, urang meunang 144.

Dua tina tilu lambang Musa anu saajar jeung 1863 netepkeun yén mangsa katilu ogé kudu saajar. Dua garis Kades ngébréhkeun carita ngeunaan parawan anu wijaksana jeung anu bodo, sarta mangsa katilu nandakeun hiji usaha pikeun ngagunakeun ikhtiar manusa guna ngalaksanakeun hiji karya ilahi. Ngalantunkeun kapercayaan kana kakawasaan manusa sakumaha anu dipigawe ku Musa jeung urang Mesir ngagambarkeun kapercayaan kana wewenang manusa ngaleuwihan wewenang anu geus ditangtukeun.

Nyonya White nyatakeun yén “hubungan salakina ka umat Allah, dina sawatara hal, sarupa jeung hubungan Musa ka Israél.” Dina taun 1863, Musa digambarkeun ku James White. Dina taun 1863,

James White keur maéhan hiji urang Mesir, neunggeul Kristus pikeun kadua kalina, sarta ngadoakeun para pemberontak anu nolak talatah ngeunaan “istirahat” anu ditepikeun ku Yosua jeung Kaleb. Musa téh sakaligus parawan bodo nalika anjeunna neunggeul Gunung Batu pikeun kadua kalina, jeung parawan wijaksana nalika anjeunna nyuhunkeun ka Gusti pikeun para pemberontak Israél.

Urang baris nutup ieu tulisan ku petikan dina Bilangan opat welas, nalika Musa aya dina taun 1863, waktu anjeunna dipaparin paningal kana kamulyaan Allah dina sajarah anu saajar, anu dilambangkeun ku pambarontakan anak sapi emas.

Dina ieu petikan, Gusti naros, “dugi ka iraha” Mantenna kedah nyanghareupan para barontak Israél, anu mangrupikeun patalékan anu sarua jeung anu ditaroskeun ku Yesaya ka Gusti dina pasal genep. Perhatikeun yén kitab Bilangan nempatkeun sajarah ieu dina mangsa nalika bumi dicaangkeun ku kamulyaan Allah, sakumaha ogé para malaikat nandaanana dina ayat katilu tina Yesaya genep. 9/11 mangrupikeun batu pondasi tina sajarah 1844 nepi ka 1863, jeung hukum Minggu mangrupikeun batu puncakna. Latar dina Bilangan téh teu kirang ti hiji ilustrasi tina pupujian atawa misil kebon anggur, sabab Israél baheula keur diliwatan nalika Gusti ngadamel perjangjian jeung Yosua.

Geus sakumna jamaah ngangkat sora maranéhna, tuluy ngajerit; sarta rahayat ceurik sapeuting éta. Jeung sakumna urang Israil ngagerendeng ngalawan Musa jeung ngalawan Harun; sarta sakabéh jamaah nyarita ka maranéhna, Mending urang paéh di tanah Mesir! atawa mending urang paéh di ieu padang gurun! Jeung naha PANGERAN mawa urang ka ieu tanah, pikeun tumpur ku pedang, nepi ka pamajikan-pamajikan urang jeung anak-anak urang jadi rampasan? Naha henteu leuwih hadé lamun urang balik deui ka Mesir? Jeung maranéhna silih carios, Hayu urang ngangkat saurang pamingpin, tuluy urang balik deui ka Mesir.

Tuluy Musa jeung Harun sujud nyungseb di hareupeun sakumna jamaah pasamoan urang Israil. Jeung Yosua bin Nun, sarta Kaleb bin Yefune, anu kaasup di antara maranéhna nu kungsi nalungtik éta tanah, ngarobek pakeanna. Jeung maranéhna nyarita ka sakabéh jamaah urang Israil, pokna,

Tanah anu ku kami geus diliwatan pikeun nalungtikna, nya eta tanah anu pohara hade. Lamun PANGERAN mikaresep ka urang, mangka Anjeunna bakal mawa urang asup ka ieu tanah sarta mikeun ka urang; tanah anu ngocor ku susu jeung madu. Ngan ulah maruragan ka PANGERAN, sarta ulah sieun ka jalma-jalma anu nyicingan eta tanah; sabab maranehna teh jadi roti keur urang: panyalindungan maranehna geus undur ti maranehna, sarta PANGERAN nyarengan urang: ulah sieun ka maranehna.

Tapi sakumna jamaah maréntahkeun sangkan maranéhna dirajam ku batu. Geus kitu, kamulyaan PANGERAN nembongan di Kemah Pasamoan di hareupeun sakumna bani Israil. Tuluy PANGERAN ngandika ka Musa, “Nepi ka iraha ieu bangsa rék nyulut amarah Kami? Jeung nepi ka iraha maranéhna moal percaya ka Kami, sanajan ku sakabéh tanda anu geus ku Kami dipintonkeun di antara maranéhna?”

Kami bakal ngagebug maranéhna ku pageblug, sarta nyabut pusaka maranéhna; jeung tina maneh Kami bakal ngadamel hiji bangsa anu leuwih agung jeung leuwih kawasa ti maranéhna.

Saur Musa ngandika marang Pangeran, “Wong Mesir bakal krungu bab iki, marga Paduka sampun ngirid bangsa punika medal saking ing satengahipun wong-wong mau kalawan kasektèn Paduka; lan wong-wong mau bakal nyariyosaken punika dhateng para pedununging tanah punika. Awit para pedunung punika sampun sami krungu bilih Paduka, dhuh Pangeran, wonten ing satengahing bangsa punika; bilih Paduka, dhuh Pangeran, katingal adu rai; bilih mendhung Paduka ngadeg ing sanginggilipun; sarta bilih Paduka lumampah wonten ing ngajengipun, ing wayah awan wonten ing tugu mendhung, lan ing wayah dalu wonten ing tugu geni. Samangke, manawi Paduka nyirnakaken bangsa punika sadaya kados satunggal tiyang, mila bangsa-bangsa ingkang sampun krungu kaluhuran asma Paduka badhé ngandika mangkéné: marga Pangeran boten kuwasa nglebetaken bangsa punika dhateng tanah ingkang sampun dipun supaosi dhateng wong-wong mau, mila Panjenenganipun sampun matèni wong-wong mau ana ing ara-ara samun.”

Sareng ayeuna, sim kuring nyuhunkeun ka Gusti, mugi kakawasaan Gusti abdi janten agung, sakumaha anu parantos ku Gusti diucapkeun, saurna, PANGERAN teh sabar, tur kacida agung welas asih-Na, ngahampura kajahatan jeung palanggaran, tapi ku euweuh jalan ngabébaskeun anu salah, ngadatangan kajahatan bapa-bapa ka anak-anak nepi ka turunan katilu jeung kaopat. Mugi dihampura, sim kuring nyuhunkeun ka Gusti, kajahatan ieu umat nurutkeun kagungan agungna welas asih Gusti, sakumaha Gusti parantos ngahampura ieu umat, ti Mesir nepi ka ayeuna.

Jeung PANGERAN ngandika, “Kami parantos ngahampura nurutkeun kana pangandika anjeun. Tapi sakumaha saenyana Kami hirup, sakuliah bumi bakal dieusi ku kamulyaan PANGERAN.”

Sabab sakabéh lalaki anu geus ningali kamulyaan Kami jeung mujijat-mujijat Kami, anu ku Kami dipidamel di Mesir jeung di tanah gurun, sarta ayeuna geus ngadoja ka Kami nepi ka sapuluh kali, jeung henteu ngadéngékeun sora Kami, tangtu maranéhna moal ningali tanah anu ku Kami geus disumpahkeun ka karuhun-karuhunna; kitu deui saurang ogé tina antara maranéhna anu nganyenyeri ka Kami moal ningali éta. Tapi hamba Kami Kaleb, ku sabab aya roh anu béda dina dirina, sarta anjeunna geus satia nurut ka Kami sapinuhna, anjeunna ku Kami baris dibawa asup ka tanah anu kungsi diasupan ku anjeunna; sarta turunanana bakal miboga éta. (Ari urang Amalek jeung urang Kanaan cicing di lebak.) Isukan maranéh balik, tuluy indit ka tanah gurun ngaliwatan jalan ka Laut Beureum.

Sareng PANGERAN ngandika ka Musa jeung ka Harun, kieu: “Sabaraha lilana deui Kami kudu sabar ka jamaah jahat ieu, anu ngagerendeng ngalawan Kami? Kami geus ngadangu gegerendengan urang Israil, anu maranéhna gerendengkeun ngalawan Kami. Ucapkeun ka maranéhna, Sakumaha enya Kami hirup, saur PANGERAN, sakumaha anu ku maranéh geus diucapkeun ka ceuli Kami, kitu kénéh bakal Kami lampahkeun ka maranéh: bangké maranéh bakal ragrag di padang gurun ieu; sarta sakabéh maranéh anu geus diitung, nurutkeun jumlah maranéh sakabéhna, ti umur dua puluh taun ka luhur, anu geus ngagerendeng ngalawan Kami, pasti maranéh moal asup ka tanah anu ku Kami geus disumpahkeun pikeun ngajadikeun

maranéh cicing di dinya, kajaba Kaleb bin Yefuneh jeung Yosua bin Nun. Tapi anak-anak maranéh anu ku maranéh disebut bakal jadi jarahan, maranéhna éta anu bakal Kami bawa asup, sarta maranéhna bakal nyaho eta tanah anu geus ku maranéh dihina. Tapi ari maranéh, bangké maranéh bakal ragrag di padang gurun ieu. Jeung anak-anak maranéh bakal ngumbara di padang gurun opat puluh taun lilana, sarta nanggung palacuran maranéh, nepi ka bangké maranéh musna di padang gurun. Nurutkeun jumlah poé waktu maranéh nalungtik eta tanah, nyaéta opat puluh poé, sapoé pikeun sataun, maranéh bakal nanggung kajahatan maranéh, nyaéta opat puluh taun, sarta maranéh bakal nyaho panglanggaran jangji Kami.”

Kami, PANGERAN, parantos ngandika, tangtu Kami bakal ngalakukeun kitu ka sakumna jamaah jahat ieu, anu ngariung babarengan ngalawan Kami: di tanah gurun ieu maranéhna bakal musna, sarta di dinya maranéhna bakal paéh. Jeung jalma-jalma anu diutus ku Musa pikeun nenjo eta tanah, anu mulang tuluy nyababkeun sakumna jamaah ngagerendeng ngalawan anjeunna ku mawa fitnah ngeunaan eta tanah, nya eta jalma-jalma anu mawa beja goréng ngeunaan eta tanah, paéh ku tulah di payuneun PANGERAN.

Tapi Yosua putra Nun jeung Kaleb putra Yefune, anu kaasup jalma-jalma nu indit ngintip eta tanah, tetep hirup. Bilangan 14:1–38.

Urang baris neraskeun ieu pamikiran dina artikel salajengna.